По улицитѣ на Иерусалимъ по времето на Исуса Христа.

Въ онова време, когато спасителтъ на човѣчеството проповѣдваше миръ и любовь между хората, Иерусалимъ бѣше цвѣтущъ градъ съ 460 синагоги, великолепни дворци, съ бронзови колони, каменни изваяния и чудни градини. На голѣмия хълмъ Мория се издигаше тогава прочутиятъ Иерусалимски храмъ, презъ чиято, украсена съ злато и сребро врата никога не е миналъ езичникъ. Предъ портитѣ на храма гъмжеше пазарътъ, кѫдето търговци продаваха животни за жъртвоприношение, елей, брашно и соль, а сарафи размѣнѣха едри монети. Храмътъ бѣ издигнатъ отъ царь Иродъ и произвеждаше поразително впечатление на чужденцитѣ. Улицитѣ на Иерусалимъ бѣха пълни съ пъстра навалица. Около 300 хиляди души кръстосваха по каменнитѣ плочи отъ ранни зори до късна вечерь, когато милиони звезди се кѫпѣха въ притихналитѣ басейни на градинитѣ. Каква сбирщина отъ хора пълни улицитѣ на светия градъ!

Ето тамъ, отгоре, слиза единъ човѣкъ въ черно. Той е посипалъ главата си пепель, въ знакъ на разкаяние, дрехата му е раздрана, виждатъ се месата му. По-нататъкъ единъ престѫпникъ съ вързани рѫце и обвесенъ мечъ на шията, моли минувачитѣ за пощада. Той върви заобиколенъ съ въорѫжени до зѫби войници. Неговата участь е решена. На широкия мегданъ единъ глашатай съ високъ гласъ съобщава на гражданитѣ, какви сѫ ценитѣ на пазарнитѣ продукти. Презъ тълпата едвамъ се промъква цѣлъ керванъ отъ камили, натоварени съ стъклени сѫдове, платове и плодове. Подире имъ яхатъ на мулета търговци отъ Финикия. Бърже профучава конникъ съ свѣтнало орѫжие. Той е римски войнъ, или членъ отъ тѣхния гарнизонъ, или волно чадо на Сирийскитѣ степи, а може бие пратеникъ отъ нѣкоя далечна земя, донесълъ тайни нареждания отъ нѣкой незнаенъ царь, врагъ на Великата римска империя. Но защо ония малки дечица тичатъ подиръ бедния самарянинъ и хвърлятъ камъни? Този човѣкъ си е издалъ самъ присѫдата, като е влѣзълъ въ храма и го е осквернилъ съ своето присѫтствие.

Изведнажъ шумната улица замлъква. Всички се урватъ къмъ кѫщитѣ. Чува се ревъ на силна тръба. Въ стройни редове се задава единъ отрядъ римски войници, които отиватъ на смѣна въ гарнизона. Най-отпредъ е леко въорѫженъ авангардъ, следъ него група